

Barraca codi 13462

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Baga de Bigues
Emplaçament	Al sud-est de la carena de la Roca, al marge de ponent d'un camí descendent en direcció a l'est
Alçada:	637m

Coordenades:

Latitud:	41.73267
Longitud:	2.05075
UTM Est (X):	421057
UTM Nord (Y):	4620531

Classificació

Número de fitxa	08095-288
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La coberta està enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200006
Fitxes associades:	
Barraca codi 4756	
Capella de Bigues	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta un enderroc total de la coberta. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura rectangular, amb una llinda plana doble separada mitjançant una petita obertura rectangular. No ha estat restaurada i està afectada per l'abundant vegetació de la zona, restant amagada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

